

Een beetje van Maggi

Het werken voor een baas is wat mij betreft samen te vatten als: een beetje van Maggi en een beetje van jezelf. Dat was ooit een slogan van een soepadditief.

In mijn eerste baan als chemicus bij Philips had ik moeite met mijn houding. Aan de ene kant wilde ik gewoon Joke zijn, zoals ik dat was tijdens mijn studie. Aan de andere kant voelde ik dat er meer van me werd verwacht. Maar wat was mijn rol? Moest ik geleerd gaan doen? Dat was ik helemaal niet, mijn onderzoek was moeilijk en ik stond er naar mijn idee alleen voor. De mensen van productie keken tegen me op, dat was voor mij heel ongemakkelijk. Kennelijk had ik voor hen wel de juiste houding aangenomen, want ze vroegen me een keer serieus of ik hun baas wilde worden. Fijn, maar ik moest er niet aan denken. Weer een rol die ik niet kende.

Bij mijn tweede baas werd het makkelijker. Ik was auditor bij Lloyd's Register en werd door senioren opgeleid. Training on the job. Je moest vooral jezelf blijven, anders hield je het niet vol. Dat lag me beter. Na verloop van tijd mocht ik alleen op pad om de organisaties te toetsen. Ik realiseerde me dat ik het veel vervelender vond als een baas met me meekeek, dan dat een hele organisatie keek hoe ik mijn werk deed. Het was nog steeds een beetje van Maggi (dus de bedrijfscultuur van Lloyd's Register), maar ook veel van mezelf. De eenzaamheid die ik voelde bij Philips was er niet meer, deze jas paste me beter.

En nu ben ik alweer veertien jaar Tacoma Coaching. Als loopbaancoach vertel ik mijn klanten dat de cultuur van de organisatie waarin je werkt belangrijk is. Als deze niet bij je manier van werken past, moet je veel van jezelf inleveren. Dat kost veel energie, een burn-out kan het gevolg zijn. Zoek dus al netwerkend een organisatie waarin je je thuis voelt.

En ikzelf? Ik ben Tacoma Coaching, niet meer en niet minder. Ik heb mijn eigen Maggi gemaakt. ■

Joke Tacoma

*Joke Tacoma is psycholoog en loopbaancoach.
Haar specialisme is mensen met een technische achtergrond.*